

Balázs K. Attila

[ÖNARCKÉP I.]

Apám
tegnapi
ígéréte
és gyermekeim
álma
között
a hiány.

[ÖNARCKÉP II.]

A merülés ténye igaz, álmatlan
szemlélődésem
vágóhidak árnyékában:
mosolyom tökéletes
sötétjében vatta-
cukor pálcikán inog
egy állat szívverése.

GYÖNGYFÜZÉR

Áttetsző szavak
ölelnek szurkos magvat:
ebből foganjak?

*

Látszom-e éppen?
Hajnali síkon vet föl
gyermekem álma.

*

Hallgasd a csellót.
Mellém rebben az árnyék:
vajon reméljek?

*

Lányomaimban
száradó békalencsén
dobol még a nyár.

*

Arcomon szender.
Nem az árnyék maszkja még:
a fény hiánya.

*

Szokd a félhomályt.
Lesd a kékek mértanát,
háttal az égnek.

*

Becseppen az őszt
a szembe, homály időz,
hol tegnap álltál.

*

Magad is vakon
a megsejtett fény felé
ölni kapaszkodsz.